

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil godt spørge statsministeren: Er statsministeren ikke enig i, at der er vidt forskellige konklusioner med hensyn til, hvad der vil ske, hvis Danmark siger nej den 28. september?

Der var en undersøgelse for cirka et års tid siden, hvor man havde spurgt en række virksomheder, økonomer osv., eksperter på det her område. En tredjedel mente, at det ville give problemer, en tredjedel mente, at det ikke ville få nogen særlig betydning, og en tredjedel mente, at det ville være et problem for Danmark at blive medlem af ØMU'en.

Er det ikke et udtryk for, at vi altså er i en situation, hvor man under alle omstændigheder kan finde argumenter for alle ting, og at det derfor er lidt mystisk, at regeringen lige nøjagtig kun holder sig til dem, der synes, det vil give kæmpeproblemer, kun den tredjedel af økonomerne, kun den tredjedel af eksperterne, der siger, det vil give kæmpeproblemer at være udenfor.

På den baggrund er det, at jeg endnu en gang vil spørge statsministeren: Kan vi ikke godt blive fri for denne her trusselstone, at der vil ske et eller andet, når de fleste faktisk kan se, at det er tomme trusler, der kommer?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Min sidste replik skal være: Det kan jo ikke hjælpe noget, når hr. Peter Skaarup synes, det er en trussel, at jeg prøver at bedømme situationen, hvis vi siger nej. Det kan være, man ikke kan lide det, men man kommer ikke uden om, at et nej betyder, at Danmark kommer i en usikker situation. Et ja betyder, at Danmark får større tryghed og en større fælles beskyttelse mod at blive rendt over ende, end vi har i dag. Det er kendsgerninger, som uomgængeligt er store fordele for Danmark.

Til hr. Villy Søvndal: Det er meget afgørende, hvad økonomer siger – jeg er jo selv en af dem – men hvis vi tager den danske nationalbankdirektør, så lægger jeg meget vægt på, hvad der bliver sagt fra den danske nationalbank, mere end jeg gør på, hvad der bliver sagt af en international ekspert, som hr. Villy Søvndal kan referere til. Og jeg må sige til hr. Villy Søvndal, at der er ikke tvivl om – og det kan vi tale mange økonomiske udredninger igennem om – at et land, der har en stor og velfungerende offentlig sektor som den danske, der er skattefinansieret, vil have langt, langt bedre funktionsmuligheder i den fælles valutas område end et land, der

næsten ikke har en offentlig sektor, fordi der i selve den offentlige sektor ligger en selvregulering af økonomien, der gør, at et land som Danmark i virkeligheden kan klare sig bedre end så mange andre lande inden for den fælles valuta og dermed få ekstra fordele af det.

Til hr. Holger K. Nielsen, som siger, et dansk nej kan betyde, at Sverige og Storbritannien måske også vil sige nej: Hvad skal jeg bruge det til? Hvad skal Danmark bruge det til? Det er jo ikke noget, der gør det lettere for Danmark. Danmark skal tænke på Danmarks interesser i Europa, og det, Danmark er bedst tjent med, er den fælles tryghed, man kan få sammen med alle de andre.

Hr. Holger K. Nielsen kan være sikker på én ting: Et dansk nej vil ikke udløse, at det fælles valutaområde bliver opløst. Det fælles valutaområde vil fortsætte. Et dansk nej vil ramme Danmark, og det er det, jeg er optaget af ikke sker, for hvis det sker, så ved vi jo godt, hvem det bliver usikkert for. Det er jo ikke for hr. Holger K. Nielsen og mig, det er for alle de mennesker, der er fuldstændig afhængige af, at det går godt og fremad i det danske samfund. Det er alle de mennesker, der er kommet i arbejde de sidste 7 år, hvor vi har sænket arbejdsløsheden fra 350.000 til under 145.000. Det er de mennesker, jeg tænker på. Det er dem, der skal være sikre på, at de kan fastholde deres job i fremtiden. Det er det, der skal til.

Jeg synes, hr. Holger K. Nielsen skal tænke på, at verden har forandret sig. Vi er så gensidigt afhængige af hinanden økonomisk, at det værste, vi kan gøre, er at lukke døren og se på os selv.

Holger K. Nielsen (SF):

Der er jo ingen, der vil lukke dørene nogen steder. Det, vi siger, er jo, at man kan godt være med i et europæisk samarbejde, selv om man siger nej til ØMU'en. Hele pointen i Edinburgaftalen, som vi i sin tid lavede i fællesskab, er jo netop, at vi har en folkeretligt bindende aftale, der siger, at Danmark kan godt være med i EU, uden at vi er med i ØMU'en.

Så spørger statsministeren: Hvad kan jeg bruge det til, at Sverige og Storbritannien står udenfor; vi skal tænke på Danmark?

Ja, lige præcis. Men det, jeg ville sige med det, var, at det jo ikke kan hjælpe noget, at statsministeren forsøger at fremstille det her som noget med et lille bitte land, der er fuldstændig isoleret i forhold til den øvrige verden,